

Αίτηση προδικαστικής αποφάσεως την οποία υπέβαλε το Højesteret (Δανία) στις 6 Ιουλίου 2016 —
Assens Havn κατά Navigators Management (UK) Limited

(Υπόθεση C-368/16)

(2016/C 314/18)

Γλώσσα διαδικασίας: η δανική

Αιτούν δικαστήριο

Højesteret

Διάδικοι στην υπόθεση της κύριας δίκης

Ανααιρεσίων: Assens Havn

Ανααιρεσίβλητη: Navigators Management (UK) Limited

Προδικαστικό ερώτημα

Έχει το άρθρο 13, σημείο 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', του κανονισμού για τη διεθνή δικαιοδοσία (κανονισμός (ΕΚ) 44/2001 του Συμβουλίου ⁽¹⁾, της 22ας Δεκεμβρίου 2000, για τη διεθνή δικαιοδοσία, την αναγνώριση και την εκτέλεση αποφάσεων σε αστικές και εμπορικές υποθέσεις) την έννοια ότι ζημιωθείς, ο οποίος κατά το εθνικό δίκαιο μπορεί να ασκήσει απευθείας αγωγή κατά της εταιρίας που παρέχει ασφαλιστική κάλυψη στον υπαίτιο της ζημίας, δεσμεύεται από συμφωνία περί παρεκτάσεως δικαιοδοσίας η οποία είχε συναφθεί νομίμως μεταξύ του ασφαλιστή και του αντισυμβαλλομένου του σύμφωνα με το άρθρο 13, σημείο 5, σε συνδυασμό με το άρθρο 14, σημείο 2, στοιχείο α', του κανονισμού για τη διεθνή δικαιοδοσία;

⁽¹⁾ ΕΕ L 12, σ. 1

Προσφυγή της 7ης Ιουλίου 2016 — Βασίλειο της Ισπανίας κατά Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου

(Υπόθεση C-377/16)

(2016/C 314/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η ισπανική

Διάδικοι

Προσφεύγων: Βασίλειο της Ισπανίας (εκπρόσωπος: M. J. García-Valdecasas Dorrego)

Καθού: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Το προσφεύγον ζητεί από το Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την πρόσκληση εκδηλώσεως ενδιαφέροντος-Συμβασιούχοι υπάλληλοι ομάδας καθηκόντων I-Οδηγοί (H/M)-EP/CAST/S/16/2016 ⁽¹⁾.
- να καταδικάσει το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

1. **Πρώτος λόγος:** παράβαση των άρθρων 1 και 2 του κανονισμού 1/58 ⁽²⁾ και 22 Χάρτη θεμελιωδών δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΧΘΔΕΕ) ⁽³⁾ και 1δ του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, λόγω του περιορισμού της επικοινωνίας μεταξύ EPSO και υποψηφίου, η οποία συντελείται μόνο στην αγγλική, γαλλική και γερμανική γλώσσα, συμπεριλαμβανομένου του εντύπου υποβολής υποψηφιοτήτας.
2. **Δεύτερος λόγος:** παράβαση του άρθρου 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό [της Ευρωπαϊκής Ένωσης] και το οποίο εμπεριέχεται στον κανονισμό υπηρεσιακής κατάστασης, λόγω της απαιτήσεως ικανοποιητικής γνώσεως δεύτερης επίσημης γλώσσας της Ένωσης χωρίς αυτό να είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων που καλούνται να φέρουν εις πέρας οι επιλεγέντες υποψήφιοι.

3. Τρίτος λόγος: παράβαση των άρθρων 1 και 6 του κανονισμού 1/58, του άρθρου 22 ΧΘΔΕΕ, του άρθρου 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης, και του άρθρου 82 του καθεστώτος που εφαρμόζεται στο λοιπό προσωπικό [της Ευρωπαϊκής Ένωσης], διότι περιορίζει αδικαιολόγητα την επιλογή δεύτερης γλώσσας σε τρεις μόνο γλώσσες, ήτοι την αγγλική, γαλλική και γερμανική, αποκλείοντας τις λοιπές επίσημες γλώσσες της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Τέταρτος λόγος: η επιλογή της αγγλικής, της γαλλικής και της γερμανικής, ως δεύτερης γλώσσας του διαγωνισμού, συνιστά αυθαίρετη επιλογή η οποία συνεπάγεται διάκριση λόγω γλώσσας, που απαγορεύεται από το άρθρο 1 του κανονισμού 1/58, το άρθρο 22 του ΧΘΔΕΕ και το άρθρο 1δ, παράγραφοι 1 και 6, του κανονισμού υπηρεσιακής κατάστασης.

(¹) ΕΕ 2016, C 131 Α, σ. 1.

(²) Κανονισμός 1 του Συμβουλίου, της 15ης Απριλίου 1958, περί καθορισμού του γλωσσικού καθεστώτος της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ ειδ. έκδ. 01/001, σ. 14), όπως τροποποιήθηκε πρόσφατα από τον κανονισμό (ΕΕ) 517/2013 του Συμβουλίου (ΕΕ 2013, L 158, σ. 1).

(³) ΕΕ 2016, C 202, σ. 389.

Προσφυγή της 8ης Ιουλίου 2016 — Ευρωπαϊκή Επιτροπή κατά Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας

(Υπόθεση C-380/16)

(2016/C 314/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Ευρωπαϊκή Επιτροπή (εκπρόσωποι: M. Owsiany-Hornung και M. Wasmeier)

Καθή: Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας

Αιτήματα της προσφεύγουσας

Η προσφεύγουσα ζητεί από το Δικαστήριο:

— Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παρέβη, βάσει του άρθρου 258, παράγραφος 1, της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τις υποχρεώσεις που υπέχει από το άρθρο 73 καθώς και από τα άρθρα 306 έως 310 της οδηγίας περί ΦΠΑ (οδηγία 2006/112/ΕΚ), εξαιρώντας από το ειδικό καθεστώς των πρακτορείων ταξιδίων τις ταξιδιωτικές υπηρεσίες προς υποκείμενους στον φόρο, οι οποίοι τις χρησιμοποιούν για την επιχείρησή τους, και επιτρέποντας στα πρακτορεία ταξιδίων, στο μέτρο που διέπονται από το εν λόγω ειδικό καθεστώς, να καθορίζουν τη βάση επιβολής του φόρου συνολικά για κατηγορίες υπηρεσιών και για κάθε φορολογική περίοδο.

— Να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Ισχυρισμοί και κύρια επιχειρήματα

Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η προβλεπόμενη στη Γερμανία ρύθμιση για τον υπολογισμό του φόρου προστιθέμενης αξίας επί ταξιδιωτικών υπηρεσιών αντιβαίνει στην οδηγία 2006/112/ΕΚ, του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2006, σχετικά με το κοινό σύστημα φόρου προστιθέμενης αξίας (¹). Η οδηγία αυτή προβλέπει στα άρθρα 306 έως 310 ειδικό καθεστώς, σύμφωνα με το οποίο οι ταξιδιωτικές υπηρεσίες που προσφέρονται από πρακτορείο ταξιδίων προς τους πελάτες του θεωρούνται ενιαία παροχή υπηρεσιών. Κατά την προσφεύγουσα, το γερμανικό δίκαιο παρεκκλίνει από τη ρύθμιση αυτή κατά τρόπο απαράδεκτο.